

DEKANIJSKI VINOGRAD

Dravlje, Ježica, Koseze, Podutik, Stožice, Šentvid, Šiška, Pirniče,
Preska, Sora, Sv. Katarina - Topol, Šmartno pod Šmarno goro in Vodice

leto IV

številka 10

oktober 2012

PASTIRJEVA BESEDA

Dragi župljani župnij naše dekanije!

V veselje mi je, da vam lahko pišem na začetku novega veroučnega leta, ki se je že krepko pričelo. Moja misel se nagiba k papežu Benediktu XVI., ki je to pastoralno leto razglasil za leto vere. Ne bom razglabljal o veri, ne razpravljal o njej, ker bi to zahtevalo preveč časa. Rad bi se vrnil samo h koreninam krščanske vere in na kratko z vami ponovil, v čem je dar naše vere.

Vsaka ponovitev in ponavljanje besed, tako v Stari kot v Novi zavezi, veljata za osnovo in srčiko nekega sporočila, spodbude, nauka, obnašanja ali mišljenja. V Svetem pismu beseda *vera* vedno nosi pomen drže, izkušnje in odnosa. Torej ima beseda vera zelo človeški prizvok. Ne gre toliko za verovanje v Boga, ki obstaja, temveč za naslanjanje na Boga. Tako kot se otrok naslanja na mater, jo objema, jo posluša in ji zaupa, tako je vera naslanjanje ne na idejo o Bogu, temveč na živega Boga. To že vsi dobro vemo, ker so nas tako vzgajali in učili. Vsakdanje življenje pa nas vedno opozarja, da se ni vedno lahko naslanjati na živega Boga, da se med potjo mogoče večkrat naslanjamo na stvari, idejo o Bogu, predvsem pa na nase. Ko pa se naslanjamo nase, se nam pogosto

tla pod nogami stresejo, zamajejo. Prerok Izaija v 7. poglavju pravi: »Če ne boste verovali, ne boste obstali«. Če ne bomo verovali, se nam bodo tla pod nogami zamajala.

Naj bodo naša srca hvaležna za dar vere in naša tla trda v Gospodu, ki želi, da se nanj čim pogosteje naslanjamo.

Ivan Bresciani DJ, župnik, Ljubljana Dravlje

Nadškof Jurkovič – Slovenec v Rusiji

Ivan Jurkovič, ki ga lahko upravičeno štejemo tudi kot dekanijskega rojaka, se je rodil 10. junija 1952 v Banjaloki pri Kočevju. Po končani osnovni šoli je maturiral na kemijski srednji šoli v Ljubljani. Leta 1971 je stopil v ljubljansko bogoslovno semenišče in bil v duhovnika posvečen 29. junija 1977 v Ljubljani. Po posvečenju je eno leto deloval kot nedeljski pomočnik na Bledu in v Radovljici, leta 1978 pa je bil imenovan za kaplana v župniji Domžale. Od tam ga je ljubljanski nadškof metropolit msgr. dr. Alojzij Šuštar leta 1980 poslal študirat na Cerkevno diplomatsko akademijo v Rim, kjer je leta 1984 na Papeški lateranski univerzi dosegel naslov doktorja cerkvenega prava. Obenem je diplomiral tudi na diplomatski akademiji.

Diplomatsko službo je leta 1984 začel v Južni Koreji, nadaljeval pa leta 1988 v Kolumbiji in nato

od leta 1992 do 1996 v Moskvi v Rusiji. Med opravljanjem službe svetnika predstavnštva Svetega sedeža v Moskvi v Ruski federaciji je bil tri leta tudi predavatelj kanonskega prava na Kolegiju katoliške teologije sv. Tomaža Akvinskega.

Julija 2001 je bil imenovan za apostolskega nuncija v Belorusiji, službo pa je nastopil po škofovskem posvečenju novembra 2001. Škofovsko posvečenje je prejel 6. oktobra 2001 v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja. Papež Benedikt XVI. ga je lansko leto imenoval za apostolskega nuncija v Ruski federaciji, saj dobro pozna tako družbeno-politične razmere v nekdanjih sovjetskih deželah, kot tudi razvoj eku-menškega dialoga.

Se držite Božjega ali človeškega izročila?

Že v času velike preizkušnje izbranega ljudstva, ki je bilo pod jarmom rimskega imperija, so pisarji in učeni ljudje, ki so prišli iz Jeruzalema postavili Jezusu banalna vprašanja o obrednih predpisih, popolnoma ločenih od bistva njihove vere in učenja Svetega pisma. Jezus jih je opozoril s trdimi besedami: »Zapuščate Božjo zapoved in se držite človeškega izročila«.

Zdi se, da je ta odgovor koristen tudi v časih, v katerih živimo. Veliko našega mišljenja in govorjenja še vedno odvija okrog popolnoma nepomembnih stvari; velike resnice, Božje zapovedi, pa se skoraj ne dotikajo našega miselnega sveta ... Očarani od raznih človeških pravil in »obrednih predpisov« tragično spregledamo to, kar je najbolj pomembno. Danes je težko verjeti, da ni nihče pred leti predvidel krize, ki zdaj pretresa ves svet. V trenutkih blagostanja se človeška razsodnost popolnoma omrači in vsi raje vztrajajo v zaslepljenosti, namesto da bi se streznili in vrnili k zdravi pameti. Taka obdobja pustijo posledice

... Zadosti je pogledati v zgodovino dvajsetega stoletja, da bi videli vso tragedijo človeške zaslepljenosti.

Treba se je torej vrniti k Resnici, ki je resnica o nas. Brez sprenevedanja moramo sprejeti svoj položaj, preveriti naše življenje v luči Božje besede in preiti v novo polnost bivanja. Prerasti moramo lažne modele in zaživeti v skladu s svojo krščansko poklicanostjo. Čeprav se zdijo te misli tako banalne in vsakdanje, se v njih skriva odgovor za današnji čas. Tudi Jezusove besede so se zdele njegovim sodobnikom same po sebi umevne, vendar jih niso sprejeli, ker je od njih zahteval prenovu življenja. Človek raste in se prenavlja, osebno in družbeno, samo po poti notranje prenove. Če spremeni svoje srce, če prenovi notranji duhovni ustroj, je sposoben dati odgovor na vprašanja vsakdanjosti. Nič ga ne more več omadeževati, pa naj se to zdi še tako nevarno in agresivno.

*msgr. dr. Ivan Jurkovič,
nadškof – apostolski nuncij, Rusija*

Veselo po dobre jagode!

Blaženi Janez Pavel II. je zapisal: »Rožni venec je moja najljubša molitev, čudovita v svoji preprostosti in globini. Na ozadju besed *Zdrava Marija* se vrstijo najpomembnejši dogodki življenja Jezusa Kristusa. Hkrati more naše srce vanj vključiti vse dogodke, ki sestavljajo življenje posameznika, družine, naroda, Cerkve in človeštva.« K premišljevanju o Kristusu z Marijo smo verniki povabljeni v oktobru, mesecu rožnega venca. V letu vere smo pripravili premišljevanje veselega dela za družine s povabilom *Družina, ki moli skupaj, ostane skupaj*.

1. Ki si ga, Devica, od Svetega Duha spočela

... se mu je v spanju prikazal Gospodov angel in rekel: »Jožef, Davidov sin, ne boj se vzeti k sebi Marije, svoje žene; kar je spočela, je namreč od Svetega Duha ...« Tako se je spolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Glej Devica bo spočela in rodila sina, in imenovali ga bodo Emanuel ... Bog z nami.

Hvala, Marija, ker si brez obotavljanja sprejela Božjo voljo in v veri ter zaupanju odgovorila Zgodi se! Skupaj z Jožefom, Jezusovim krušnim očetom, sta tega nenačrtovanega otroka takoj sprejela, čeprav je prekrizal vajine načrte. Vajino ravnanje nas uči, kako v veri sprejeti nenačrtovano nosečnost in otroka kljub temu vzljubiti.

2. Ki si ga, Devica, v obiskovanju Elizabete nosila

Elizabeta je vzkliknila: Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa! Od kod meni to, da prihaja k meni mati mojega Gospoda? Blagor ji, ki je verovala, kajti spolnilo se bo, kar ji je povedal Gospod ... Moja duša poveljuje Gospoda. Velike reči mi je storil on, ki je mogočen.

Kako smo si nosečnice podobne! Komaj čakamo, da svojo skrivnost in srečo nekomu zupamo. Hvala, Bog, Stvarnik življenja, za prijateljice, mame, tašče in šefe, ki z razumevanjem sprejemajo vsako nosečnost. Marija, mati živih, poglej na neskončno število otrok, ki jim je prepovedano, da se rodijo in živijo. Potolaži tudi neplodne zakonce.

Pomagaj jim, da bodo v veri tudi oni zmogli reči: Zgodi se tvoja volja!

3. Ki si ga, Devica, rodila

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu, so prišli modri z Vzhoda v Jeruzalem ... Tam so našli dete z Marijo, njegovo materjo. Padli so predenj in ga počastili.

Tudi danes se družine najdemo v različnih nevarnostih, ko je na preizkušnji naša vera. Sveti Jožef, izročamo ti može in očete. Da bodo kot ti skrbni in odgovorni. Da jim ne bo zmanjkalo poguma ter iti na vsako pot v zaupanju v Božjo previdnost!

4. Ki si ga, Devica, v templju darovala

Jezusa so starši prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda in da bi opravili zanj daritev dveh glic ali dveh golobčkov.

Ko starši otroka prinesemo v cerkev in prosimo za njegov krst, se to zgodi v naši veri v Boga Očeta, Sina in Svetega Duha. Na poseben način ga tudi mi darujemo; priznamo, da otrok ni le naš, temveč postane s krstom tudi Božji. Marija, hvala ti, ker si Jezusa rodila in darovala tudi za vse nas in naše odrešenje.

5. Ki si ga, Devica, v templju našla

Ko so se vračali, je deček Jezus ostal v Jeruzalemu, ne da bi njegovi starši to opazili. Po enem dnevu hoda so ga začeli iskati. Ker ga niso našli, so se vrnili v Jeruzalem ... Mati mu je rekla: Otrok, zakaj si nama to storil? Tvoj oče in jaz sva te žalostna iskala. Odgovoril jima je: Kako, da sta me iskala? Mar nista vedela, da moram biti pri tem, kar je mojega Očeta? Nato se je vrnil z njima v Nazaret. Njegova mati je vse, kar se je zgodilo, ohranila v svojem srcu.

Čeprav sta bila starša samega Boga, vama ni prizanesel z lekcijo o odraščanju in iskanju lastne poti. Kateri oče ali mama se tu ne prepozna? Kdo že ni iskal svojega »izgubljenega« sina ali hčere? Marija, Jezusova in naša mati, izročamo ti vse »izgubljene« in najdene otroke, še posebej vse »iščoč« starše. Naj nikoli, res nikoli ne nehajo ljubiti svojih otrok!

DEKANIJSKA PRIHODNOST

3. 10. 2012	CELODNEVNO ČEŠČENJE PO VEČER- NI MAŠI OBRED TRANSITUS, SPOMIN SMRTI SV. FRANČIŠKA	<i>Ljubljana Šiška</i>	
4. 10. 2012	BLAGOSLOV ŽIVALI OB PATROCINIJU	<i>Ljubljana Šiška</i>	17.00
6. 10. 2012	MINISTRANTSKI TURNIR V MALEM NOGOMETU	<i>Zavod sv. Stanislava</i>	od 9.00 do 14.00
6. 10. 2012	DELAVNICA O DOZOREVANJU ZA OTROKE 5. IN 6. RAZREDA	<i>Ljubljana Podutik</i>	od 9.00 do 12.00
7. 10. 2012	PRVO SREČANJE ZA KATEHUMENE	<i>Ljubljana Podutik</i>	20.00
7. 10. 2012	SKLEP ŠMARNOGORSKEGA JUBILEJNEGA LETA	<i>Šmarna gora</i>	11.00
12. 10. 2012	ŠOLA ZA STARŠE: KAKO UPORABLJATI ŠOLO, RAČUNALNIK IN TELEVIZIJO?	<i>Ljubljana Dravlje</i>	
14. 10. 2012	ŽUPNIJSKI DAN Z GOSTJO MILADO KALEZIČ IN GLASBENO SKUPINO JAMM	<i>Šmartno pod Šmarno goro</i>	11.00
16. 10. 2012	ŠOLA ZA STARŠE: KAKO UPORABLJATI ŠOLO, RAČUNALNIK IN TELEVIZIJO?	<i>Ljubljana Dravlje</i>	
21. 10. 2012	SPRAVNO BOGOSLUŽJE ZA POBITE	<i>Kucja dolina</i>	15.00
22. 10. 2012	SREČANJE ZA BRALCE BOŽJE BESEDE	<i>Šmartno pod Šmarno goro</i>	19.30
9. 12. 2012	SKLEP JUBILEJNEGA LETA, 550. LETNICE USTANOVITVE LJUBLJANSKE ŠKOFIJE	<i>stolnica sv. Nikolaja</i>	16.00

LETO VERE 2012
2013

Izdajatelj: Dekanija Ljubljana Šentvid; odgovarja: France Mervar, dekan
Uredniški odbor: France Mervar, Sebastjan Likar, Alojzija Korbar Tacar, Andrej Novak
Likovna zasnova: Lojze Čemažar; lektorirala: Tina Kladnik
Priprava za tisk: Salve d.o.o.